

pålagt os selv; vi har afgivet det, der hedder betænkning, hvor vi har tilkendegivet, hvordan vi og regeringspartierne og andre partier vil stemme for ændringsforslagene og for det endelige forslag.

Så er det, jeg siger: Jamen det er da klart, at hvis regeringen pludselig indtager den holdning, at man vil stemme for det, der har været det vigtigste for os, nemlig at få hele stykket om Sandholmlejligheden ud, og vil stemme for Det Konservative Folkepartis forslag, hvor vi er med, nemlig at man ændrer beløbsgrænsen for at kunne frihedsberøve butikstøve, jamen så vil jeg godt gentage for hr. Lars Kramer Mikkelsen, at så foreligger der en ny situation – hvis hr. Lars Kramer Mikkelsen hører efter, og hvis det var forhandling, han ønskede. Men hvis regeringspartierne ikke vil stemme for de to ændringsforslag, hvad er det så, der skulle ske i udvalget?

Vi har jo afgivet betænkning og sagt, hvordan vi ser på det. Hvis ikke der er nogen opblødning nu heller, hvad er det så, vi skal i udvalget?

Formanden:

Ønsker hr. Lars Kramer Mikkelsen ordet? Man må godt markere.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg har jo lyttet til signalet, for nu er det kommet første gang, og det var, at man ønskede en politisk forhandling. Det vil vi gerne give mulighed for. Derfor er det jo bl.a. en af argumentationerne for at få den her sag i udvalget. Det er første gang, jeg har hørt det fra fru Birthe Rønn Hornbechs mund. Det har jeg hørt nu i dag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu er det jo sjældent, at vi har en regering, der fører forhandlinger nærmest for åbent tæppe, og derfor er det naturlige spørgsmål at stille regeringen, når den nu her for åbent tæppe illustrerer, at den ikke har sit flertal på plads: Hvad er det, der er at forhandle om? Hvad er det, regeringen mener ikke er godt nok ved sit eget forslag, som åbenbart ikke kan samle flertal, og hvad er det, der skal forhandles om her i Folketinget? Det synes jeg hr. Lars Kramer Mikkelsen burde svare Folketinget og i det hele taget offentligheden på. Hvad er det, regeringen vil give los på? Der må jo være noget, man åbenbart gerne vil give los på.

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det tager altså godt nok en mærkværdig drejning. Nu skal man lige have en forhandling. Hvem er det, man skal forhandle med? Nu foregår der jo faktisk en forhandling fra Folketingets talerstol. Det er jo også fint nok. Men er det løsgængerne, man lige skal have til at komme, så de er på plads alle sammen? Eller vil man kalde Venstre og De Konservative over i Indenrigsministeriet? Dansk Folkeparti er jo ikke stuerene, så vi bliver nok ikke inviterede. Men hvad er det egentlig, man vil? Det her nærmer sig jo det dybt pinagtige, latterlige, groteske. Jeg har aldrig nogen sinde oplevet noget lignende.

Formanden:

Fru Birthe Rønn Hornbech, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg fik sådan set ikke svar på, om det var andenbehandlingen, man ville have udsat for at slippe for at stemme Venstres og De Konservatives ændringsforslag ned. Så det spørgsmål stiller jeg igen.

Der var nogle, der ikke syntes om, at jeg sagde, at regeringen var på spanden. Det er en halv times tid siden. Nu kan enhver vel se det.

Jeg synes jo, at det er godt. Det passer helt med mit parlamentariske system, at man gør det, man kalder »forhandler for åbne døre«, så den danske befolkning kan følge med. Men jeg må altså sige til hr. Lars Kramer Mikkelsen, at han har misforstået det, hvis han tror, at vi lægger os på knæ og beder om forhandlinger. Vi har sagt, hvad vi mener om dette forslag, og vi har sagt, hvad for nogle ting vi vil have ud, og hvad for nogle ting vi vil have ind.

Der er jo ikke noget nyt i, at regeringen er i mindretal. Det kan da ikke komme bag på hr. Lars Kramer Mikkelsen, der var så ivrig efter at skrive betænkning, selv om han kunne tælle hovederne i Retsudvalget og vidste, at regeringen kom i mindretal. Men det er måske det, der har givet pisk i regeringen, fordi en ordfører bringer en regering i mindretal. Jeg må også sige, at det er en højst ejendommelig situation.

Men det må man jo selv om.